

NNNP – ZAŠČITA 85

Ukrepanje pri požaru ali razlitju nevarnih snovi

Po podatkih, ki jih je zbrala ljubljanska Gasilska brigada, je lani v našem mestu 334-krat zapel rdeči petelin. 131 – krat je zagorelo v stanovanjih, 11-krat v dimnikih, 34-krat v smetnjakih, 18-krat v industrijskih obratih ter 27-krat v poslovnih stavbah.

Podatki za Slovenijo kažejo, da je za osmino požarov kriv človek. Zaradi malomarnosti in neznanja ne znamo zavarovati niti življenj, niti družbene, niti zasebne lastnine. V udeleženi je začela pestiti naša okolje tudi nevarnost razlitja ali razsutja nevarnih snovi. Ta dejstva ter ocena požarne ogroženosti Ljubljane so borovali odločitvi predsedstva mestne konference SZDL, ki je na predlog Sveta za SLO in DS

pri MK SZDL in skupščine mesta Ljubljane odločilo, da bo letos v okviru akcije NNNP-85 v Ljubljani izvedena vaja zaščite in reševanja v primeru požarov in ogroženosti z razlitjem in razsutjem nevarnih snovi.

Akcija, v kateri bodo sodelovale krajevne skupnosti, hišni sveti, osnovne in srednje šole ter vrtci in organizacije združenega dela, občine in mesto ter njihovi upravni organi, štabi za civilno zaščito v vseh sredinah, gasilska terenska in industrijska društva, poklicne gasilske enote, občinska in mestna gasilska zveza, samoupravne interesne skupnosti za varstvo pred požarom občin in mesta ter družbenopolitične organizacije v vseh sredinah,

ima predvsem preventivni značaj. Do oktobra – meseca požarne varnosti – bodo krajevne skupnosti ter organizacije združenega dela izdelale in dopolnile ocene svoje požarne ogroženosti ter ogroženosti v primeru razlitja in razsutja nevarnih snovi. Izdelali in dopolnili bodo predvidene ukrepe civilne zaščite pred požari, v združenem delu bodo pripravili požarne načrte, v vseh sredinah – tako v združenem delu, kot v šolah, vrtcih in krajevnih skupnostih pa bodo usposabljali ljudi za osebno in vzajemno zaščito pred požari ali nevarnimi snovmi. Delavci in hišni sveti bodo skupaj z enotami CZ svojo usposobljenost za ravnanje z zaščitnimi sredstvi tudi praktično preizkusili. Po-

leg tega bodo opravili preventivne preglede stanja požarne obremenitve ter hranjenja in ravnanja z nevarnimi snovmi v svojem okolju. Oktobra se bodo na požarno najbolj ogroženih področjih Ljubljane odvijale zaključne vaje, ki bodo potekale »s presenečenjem«, saj bodo njihov kraj in čas šele tik pred vajo objavila občinska vodstva vaje. Tako bodo tudi sledili temeljnemu cilju akcije NNNP – zaščita 85: preveriti in izboljšati zaščitno raven prebivalcev na področju požarnega varstva in varstva okolja.

Da bi delovnim ljudem in občanom čimbolj celovito predstavili nevarnost požarov, bo vsaka ljubljanska družina prejela brošuro Kaj moramo vedeti o požarni zaščiti, šole in vrtce pa bo o tej temi poučila posebna zloženka. Usposabljanje delovnih ljudi in občanov v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela že poteka.

LANI MANJ PROMETNIH NESREČ

Črno križišče v Šentjakobu

Prometna varnost na področju Bežigrada se je lani močno izboljšala. V 232 prometnih nezgodah, kar je najmanj od leta 1980 naprej, je 6 ljudi izgubilo življenje, 47 je bilo hudo, 171 udeležencev pa lahko telesno poškodovanih. Kot je zapisano v poročilu o delu postaje milice Bežigrad in oddelka milice Črnuče, je število nezgod padlo zaradi manjše gostote prometa ter preventivnih akcij miličnikov in njihovega uspešnega sodelovanja z občinskimi svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, s takšnimi komisijami v krajevnih skupnostih, s šolami, z vrtci, upravo inšpekcijskih služb in komitejem za SLO in DS.

Največ nezgod se je lani pripetilo na najbolj obremenjenih cestah oz. na tako imenovanih črnih točkah. Vzdušje Titove ceste od Bavarskega dvora do križišča z Zasavsko cesto so obravnavali miličniki lani kar 64 nezgod. Največ – vsakič po sedem – se jih je pripetilo v križiščih Titove z Allendejevo ulico in Titove s severno obvoznico. Semaforji na prehodu za pešce pri Gospodarskem razstavišču so močno izboljšali prometno varnost, saj so se tam lani zgodile le štiri prometne nezgode, leto prej pa še devetnajst! Na Linhartovi cesti so obravnavali miličniki 23 nezgod – šest na križišču s Topniško ulico in pet na križišču z Vojkovo ulico. Na severni vpadnici od Zasavske ceste do Tomačevega se je pripetilo 16 nezgod, od Tomačevega do Titove ceste pa sedem. Kot črna točka za Bežigradom pa so miličniki označili križišče v Šentjakobu, ki je bilo lani priča osmim prometnim nesrečam.

»KAJ VEŠ O PROMETU?«

Izboljšanje prometne varnosti, predvsem med mladimi udeleženci v prometu, je tudi namen vsakoletnega tekmovanja »Kaj veš o prometu?«, ki ga organizira občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Letos se je tekmovanje odvijalo na osnovni šoli Mirana Jarca. Pionirji z vseh bežigradskih osnovnih šol so se pomerili v spretnostni vožnji po poligonu ter vožnji s kolesom po cesti, nazadnje pa še v poznavanju cestnoprometnih predpisov. Med mlajšimi pionirji so bili najboljši: MARTIN ŽUMER (OŠ F. Bevka), ki je zasedel prvo mesto. Na drugem in tretjem mestu pa sta mu sledila MATEJ WAGNER (OŠ F. Bevka) in MATEJ STRMOLE (OŠ F. Bevka) in MATEJ STRMOLE (OŠ M. Suštaršiča). Med starejšimi je bil najboljši BOŠTJAN MATZELE z osnovne šole Milana Suštaršiča, ki se je udeležil tudi republiškega tekmovanja v Titovem Velenju. Na drugo in tretje mesto pa sta se uvrstila MARKO KUNSTELJ in BOŠTJAN ANŽIČ z osnovne šole Danile Kumar. Ekipno so bili najboljši učenci osnovne šole Milana Suštaršiča, ki so zbrali najmanj kazenskih točk.

JESENI NOV ODLOK

O ravnanju z odpadki

Člani koordinacijskega odbora za čisto in zeleno Ljubljano pri mestni konferenci socialistične zveze so se na svoji seji konec maja najdlje zadržali pri obravnavi delovnega gradiva o osnutku odloka o ravnanju z odpadki na območju ljubljanskih občin. Menili so, da bi morali biti zabojniki v stari Ljubljani manjši in postavljeni v stranskih ulicah, ne pa pred kulturnimi in arhitekturnimi znamenitostmi mesta, kjer se poleti zadržujejo turisti. Poleg tega bi moral odlok podrobneje spregovoriti tudi o reciklaži, oziroma o odpadkih, ki bi kot surovine sodili nazaj v industrijo namesto na smetišča. Zavzeli so se, da bi ljubljanci lahko še naprej uporabljali praktične in zelo čiste vrečke za smeti, čeprav jih osnutek odloka prepoveduje. Dušan Butina, direktor Komunalnega podjetja Ljubljana – toz Javna higiena, pa je nasprotoval tistemu odločku osnutka odloka, ki zavezuje Komunalno podjetje kot izvajalca odzova odpadkov, da zagotovi uporabnikom posode za smeti. To določilo je problematično predvsem v zvezi s sedanjim obveznim prehodom na uporabljanje zabojnikov nameto prejšnjih smetnjakov. 85 odstotkov prebivalcev mesta je namreč zabojnike, ki jih bo kot svoje osnovno sredstvo vzdrževalo Komunalno podjetje Ljubljana, že nabavilo. Poleg tega Komunalno podjetje sredstev za takšno zamenjavo sploh nima. O osnutku odloka, ki ga bodo jeseni obravnavali delegati mestne skupščine, bodo razpravljale tudi delegacije za zborni združenega dela in krajevnih skupnosti ljubljanskih občinskih skupščin.

Pred smelimi razvojnimi načrti

Več naložb v Zavodu za usposabljanje slušno in govorno prizadetih

Na pobudo Zavoda za usposabljanje slušno in govorno prizadetih je predsednik bežigradske občinske skupščine Vlado Beznik sklical ob koncu maja razgovor predstavnikov zavoda – direktorja Karla Destovnika, ravnatelja Centra za rehabilitacijo sluha in govora Staneta Koširja ter direktorja Učnih delavnic Igorja Vidmarja, s predstavniki širše družbenopolitične skupnosti. Pogovora, na katerem je tekle beseda o razvojnih možnostih zavoda v naslednjem srednjoročnem obdobju, so se udeležili Majda Gaspari iz predsedstva SR Slovenije, Majda Poljanšek iz skupščine SR Slovenije, Vlado Beznik in Sonja Šink s strani bežigradske občinske skupščine. Dore Ravnar iz

mestnega izvršnega sveta ter predstavniki zveze skupnosti za zaposlovanje, izobraževalne skupnosti Slovenije, republiškega komiteja za zdravstvo in socialno varstvo in republiškega komiteja za vzgojo, izobraževanje in telesno kulturo. Gostje so si po razgovoru ogledali tudi delo obeh tozdov zavoda – Centra za rehabilitacijo sluha in govora ter Učnih delavnic.

V zavodu so si na podlagi temeljitih analiz razvojnih možnosti zastavili ambiciozne razvojne načrte za naslednje srednjoročno obdobje, ki temelji predvsem na strokovnem razvoju ter na izboljšanju prostorskih in delovnih pogojev invalidnih oseb. Pri zadnjevali si, da bi njihove razvojne načrte poleg občinskih tema-

ljev plana zajemali tudi mestni temeljni plana do leta 1990 ter načrti pristojnih republiških samoupravnih interesnih skupnosti. Le tako bodo lahko, ob pomoči širše družbenopolitične skupnosti, kot je dejal uvodoma direktor zavoda Karla Destovnik, zagotovili bolj enotno in popolno skrb za slušno prizadete. Zavod naj bi končno prevzel osrednjo strokovno in delovno vlogo na tem področju za vso Slovenijo. Usklajeno usposabljanje slušno prizadetih in enotno doktrino tega dela naj bi v prihodnje pomagal oblikovati posebni strokovni svet, ki ga nameravajo organizirati v sklopu zavoda. Center naj bi v prihodnje skupaj z Zvezo slušno in govorno prizadetih vodil enoten register prizadetih za vso republiko.

Kot eno temeljnih nalog so predvideli tudi uvajanje novih proizvodnih programov ter izobraževanje za nove poklice, s katerimi si bodo slušno prizadeti služili kruh ob koncu tisočletja in še kasneje. Za vse to pa bodo poleg strokovnejših kadrov potrebovali tudi enoten računalniško voden informacijski sistem ter predvsem boljše prostorske pogoje dela.

V zavodu predvidevajo zato v naslednjih petih letih več naložb. Učne delavnice bodo zgradile nov proizvodni objekt s približno 11 tisoč kvadratnimi metri uporabne površine, ki bo zgrajen poleg obstoječega Centra za rehabilitacijo sluha in govora ob Vojkovi cesti. Poleg novih prostorov, ki bodo zgrajeni predvidoma do leta 1988, bodo tudi temeljito posodobili in zamenjali že dotrajano opremo v skoraj vseh organizacijskih enotah Učnih delavnic (offset tisk, knjigovodstva, knjigotisk, tekstilni in galanterijski oddelki). Poleg te-

ga pa nameravajo uvesti tudi nekatere nove grafične tehnologije. Center na Vojkovi ulici pestijo še slabši prostorski pogoji. Zato nameravajo v naslednjih petih letih povečati prostore za svojo dejavnost za 1540 kvadratnih metrov površin, ki jih bodo pridobili z nadzidavo šolskega objekta za etažo in avdiologopedске ambulante. Poleg tega kličejo k popravilu tudi obstoječa poslopja, predvsem zaradi izolacije strehe, fasad, zamenjave oken in priključitve toplovloda. Urediti nameravajo tudi 2500 kvadratnih metrov zunanjih športnih in igralnih površin.

Stane Košir, ravnatelj Centra, je med drugim opozoril tudi na vrsto normativnih težav, ki zavirajo njihovo normalno delo. Ker spada predšolska vzgoja med neobvezno, krijejo stroške te dejavnosti (predvsem kolonije, tekmovanja za športno značko, pisanje in smučanje) delavci iz svojega prihodka. Opozoril je na nizke cene oskrbe varovancev v domu Centra, ki ne pokriva več niti najosnovnejših stroškov. Poleg tega se sredstva s svobodno menjavo dela z ostalimi občinami – otroci so namreč iz vse Slovenije – zelo počasi stekajo. Center pa poleg tega tudi nima svojih delegatov v družbenopolitičnih skupnostih vseh slovenskih občin, da bi lahko na financiranje svoje dejavnosti neposredno vplival. Da bi izenačili pogoje življenja in dela prizadetih otrok in mladine z ostalimi, bo treba marsikaj spremeniti tudi na normativnem področju. Skupnost socialnega varstva Slovenije bo morala, po mnenju Majde Gaspari, v prihodnje odigrati večjo usklajevalno vlogo.

Piše: VIDA PETROVČIČ

NA OGLED TRI REŠITVE

Razvoj Gospodarskega razstavišča in okolice

Do 24. junija bodo v bežigradskem Družbenem centru in v prostorih krajevnih skupnosti Boris Zihler javno razgrnjene variante strokovne rešitve za izdelavo ureditvenega načrta za območje zadalnega otoka BO 1/1 – Gospodarsko razstavišče, ki jih je izdelal ZIL toz Urbanizem. Zaradi težnje po širitvi mestnega središča proti severu in zaradi potreb po prostorskem razvoju in vsebinski preobrazbi Gospodarskega razstavišča je ljubljanski urbanistični zavod že leta 1977 izdelal programski del sprememb zazidalnega načrta za to območje. Vendar programa zidave ni bilo mogoče dokončno opredeliti, dokler ni bil lani sprejet zazidalni načrt za območje Potniške postaje Ljubljana.

Območje zazidalnega načrta BO 1/1 – Gospodarsko razstavišče je omejen s Titovo cesto, Vilharjevo cesto, Robbovo ulico in Linhartovo

cesto. Pripravljalci variantnih rešitev pa so ga razdelili na tri cone: južni del s kompleksom Gospodarskega razstavišča, srednji del s stavbo Slovenijalesa in severni del od Slovenijalesa do Linhartove ceste, poleg tega pa obravnavajo rešitve tudi objekt Akademskoga kolegija. Ureditveni načrt, ki bo na pripravljen po izbrani najboljši varianti, ne bo urejal področja, kjer stojijo stanovanjske hiše in kjer je v variantah narisani park. Za to področje bo potreben poseben izvedbeni akt, ki bo obravnavan po posebnem postopku. Že januarja letos je bežigradski izvršni svet podprl predlog novih možnih lokacij za dolgoročni razvoj Gospodarskega razstavišča ob južni mestni obvoznici, na zahodni strani severne vpadnice ali na mestu gramoznice v Stožicah. Soglašal je tudi s predčasnim prostorskim in programskim razvojem Gospodarske-

ga razstavišča. Na svoji seji konec maja pa je izvršni svet ob obravnavanju omenjenih variantnih strokovnih rešitev sprejel sklep, da je treba na ravni mesta najprej začeti aktivnosti za dokončno rešitev dolgoročnega prostorskega in programskega razvoja Gospodarskega razstavišča.

Rešitev A predvideva na severnem delu gradnjo 5-etažne parkirne hiše (dve etaži naj bi bili pod zemljo) s 1500 parkirnimi mesti in 6000 kvadratnimi metri površin za tako imenovani javni program v pritličju parkirne hiše. Rešitev B predlaga na tem delu vzhodne zaključke kompleksa Slovenijalesa ter zidavo parkirne hiše v dveh kletnih etažah s 1500 parkirnimi mesti. Rešitev C načrtuje zidavo parkirne hiše v severnem delu s 1500 podzemnimi parkirnimi mesti, na vogalu Linhartove in Titove ceste pa naj bi zrasla poslovna zgradba z 8000 kvadratnimi

metri poslovnih površin. Na tem mestu je bila prvotno načrtovana lokacija novega hotela, a je prestavljena v sednji zazidalni otok BO 1/2 v Župančičevo jamo. Varianta B in C ohranjata v severnem delu obstoječo hišo, kjer ima svoje poslovne prostore Slovenijaleste-Tehnika Obnova. Tudi rešitvi B in C predvidevata zaključek poslovne stavbe Slovenijales na vzhodni strani.

Bolj pestre pa so razstavljene variantne rešitve za južno področje-Gospodarsko razstavišče. Ta del je zaradi časovne nedorečenosti prvotnega Gospodarskega razstavišča na novo lokacijo in zaradi bogate arhitekturne dediščine tudi bolj zapleten. Vsi trije predlogi predvidevajo, naj bi se razstavni prostor povsem odprl za pešce. Varianta A predvideva izgradnjo hale D in širitev hale B proti jugu, zidavo nove upravne zgradbe in povezavo vseh

objektov s hodniki. Varianta B predlaga izgradnjo hale D in povezavo vseh objektov, zidavo novega upravne poslopja ter rušenje hale C na vzhodni strani, znane pod imenom »Gobe«. Varianta C pa ponuja gradnjo hale D in upravne poslopja, povezano med halo A in D s podzemnimi hodniki ter peš povezavo med Titovo cesto in Akademskim kolegijem. Vsi trije predlogi načrtujejo tudi dozidavo Akademskoga kolegija v krožni objekt, kot je bilo po prvotnih načrtih že zamišljeno. Tako bi pridobili 6500 kvadratnih metrov površin za poslovne prostore ali za mladinski kulturni center.

Mnenja krajanov z javne razgrnitve omenjenih treh variant bodo zbrana in obravnavana predvidoma do 15. julija, osnutek ureditvenega načrta pa bo javno razgrnjen septembra.

Sporazum še letos

Sindikata delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti razpravljaj o perečih problemih teh dejavnosti

Z nekajletnim omejevanjem sredstev za področje družbenih dejavnosti smo dosegli skrajno spodnjo dopustno mejo. Če bi razpoložljivi denar na področju vzgoje in izobraževanja krčili še naprej, bi to pomenilo ne le padec že zdaj nizkega standarda teh delavcev, temveč tudi ogrožanje celotnega programa vzgoje in izobraževanja – od vrtcev do visokih šol. S to ugotovitvijo so začeli razpravo o aktivnostih sindikata pri izboljševanju položaja zaposlenih v vzgoji in izobraževanju na nedavni seji občinskega odbora sindikata delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti, ki so se je poleg članov odbora udeležili tudi predstavniki izvršnih odborov vseh bežigradskih osnovnih organizacij ZSS v vzgoji in izobraževanju, republiških sindikatov, Zavoda za šolstvo, strokovne službe mestne izobraževalne skupnosti in občinskih interesnih skupnosti ter občinskega izvršnega sveta.

Ker je bilo v zadnjem času v zvezi s težkim položajem teh delavcev že veliko sklenjenega, napisanega in izrečenega, so na razširjeni seji občinskega odbora najprej podprli vsa stališča in sklepe, ki sta jih o omenjeni problematiki že sprejela republiški in mestni odbor sindikata delavcev vzgoje, izobraževanja in znanosti. Poleg tega pa so zahtevali, naj strokovna služba mestne izobraževalne skupnosti v svoje temeljne srednjoročne planskih aktivnosti vnese tudi dolgoročne ukrepe za uveljavljanje enakih pogojev pridobivanja dohodka tako v družbenih dejavnostih kot v gospodarstvu. Nesprejemljivo je, kot so menili na seji, da hkrati, ko širimo programe, omejujemo razpoložljiva sredstva, tako da posledice takšnega ravnanja čutijo pedagoški delavci v svojih žepih. Kot predlagatelj posameznih gradiv za skupščino nosijo zato strokovne službe interesnih skupnosti veliko odgovornost. Zahtevali so, naj na mestni ravni pripravijo poglobljeno analizo vseh šol ter prikaz njihovega položaja, razlik v delitvi dohodka in notranji organizaciji. Za reševanje problematike šol za Bežigradom